

Portræt af Lars

De fleste i Hou ved hvem Lars er. Lars er født spastiker og cykler rundt i Hou og omegn på sin trehjulede cykel. Han kommunikerer ved hjælp af en lille staveplade som han har i sin bæltetaske. Lars har et dejligt væsen og er meget imødekommende. Der er altid smil på læben, han har et stort overskud og en god portion sort humor som hjælper ham igennem tilværelsen.

Dette er historien om et menneske, med en barsk barndom og opvækst, om udelige læger og om en ukuelig vilje til at ville leve og klarer sig, selvom der hver dag er store fysiske udfordringer.

Her kommer historien om Lars-Henning Gottschalk.

Lars er 43 år og har boet i Hov i 20 år. Han startede på Egmont Højskolen i 1995 og sluttede i 1998 hvor han flyttede i egen lejlighed og fik dansk statsborgerskab.

Lars kom til verden den 4. december 1974 på sygehuset i Schleswig med benene først, navlestrengen om halsen og et hoved der sad forkert fordi lægen brækkede hans nogleben under den dramatiske fødsel som varede i 8 timer. Lars' mor var lam i den ene side i 4 uger efter den hårde fødsel. Lars undrer sig i dag over hvorfor han ikke blev taget ved kejsersnit og over hvorfor det undgik alles opmærksomhed under graviditeten, at han lå forkert. Hans handicap kunne være undgået.

Da Lars kom til 2 års undersøgelse ved børnelægen blev hans mor modtaget med denne bemærkning: " Der kommer min lille spastiker jo" – det var første gang der blev sat ord på hvad der var galt med Lars og hun blev forståeligt nok noget chokeret. Det pudsige ved hele forløbet med Lars' fødsel og undersøgelser er, at samtlige journaler simpelt hen er væk! Det fandt familien ud af et par år senere.

Lars er den yngste af 4 søskende. Han har en søster i Schleswig, en søster i München samt en bror i Rendsburg. Hans far døde i 1998 og moderen i 2012.

Da Lars blev født boede familien i Schuby, en lille by på størrelse med Hov og hvor de boede indtil 1988.

Som 4 årig var Lars druknedøden nær, da han var med sine søstre ude at bade. Han kom ud hvor han ikke kunne bunde og i sidste øjeblik fik hans søster reddet ham i land og dunket ham så kraftigt i ryggen så han igen trak vejret.

På grund af sit handicap blev Lars nægtet adgang til tysk børnehave og skole. Så i perioden 1982-1990 gik Lars på Gottorp skole. Det var en dansk skole med 31 danske børn i klassen. Lars fik med det samme en støttepædagog som hjalp ham. Lars startede med et stempelalfabet og tal, så han lærte at skrive og regne. Da han kom i 4. klasse fik han en skrivemaskine, det gjorde alting meget lettere for ham.

Da Lars var 5/6 år gammel opdagede lægen hans højre ben var 3 cm. længere end det venstre, fordi musklerne i det venstre ben ikke kunne følge med. Derfor fik Lars skinne på. Senere fandt hans bandagist ud af, at han "bare" skulle have haft 3 cm. ekstra sål under sin venstre sko, så var problemet løst!

Der er mange historier fra barndommen som Lars og hans forældre måtte lægge øre til på grund af Lars' handicap.

Blandt andre denne hvor Lars som 10årig sammen med sin mor lufter familiens hund. Manden de møder laver et tegn med hånden, tværs over sin hals, som hvis hovedet blev skilt fra kroppen, og sagde, at hvis det var under Hitler var han blevet udryddet. Det gjorde man nemlig dengang med handicappede. Moren blev selvfølgelig chokeret, men rystede på hovedet og gik sin vej.

Da Lars var 8 år fik han en cigaret af sin storesøster. Hun stak den i munden på ham og tændte den. Hun ville være sikker på at han ikke sladrede til faderen om at hun havde "lånt" nogle hjemmerullede cigaretter og skjult dem i strømpeskafterne. Siden den dag har Lars ikke rørt en smøg!

I 1992 startede Lars på Bieringhus Efterskole i Esbjerg. Alternativet til efterskolen var en plads på et plejehjem og det ville Lars ikke. Han havde 3 dejlige år med bl.a. rejse til London, Prag og Polen. På turen til Polen boede han privat i den første uge hos en familie i Warschau og den anden uge på et herberg i Krakow. I Lars' seng på herberget, boede også en stor tissemyrer familie som ikke var tilfredse med at få en logerende, så de bed Lars i bagdelen så han skreg. Det gjorde læreren og kammeraterne også, men det var af grin.

Efter 3 gode år på efterskolen anbefalede en dansk lærer ham at søge ind på Egmont Højskolen. Alternativet var igen en plads på et plejehjem og det ville Lars slet ikke, så i 1995 startede han på Egmont.

Han sejlede optimistjolle, svømmede og klatrede i træer.

Mens Lars boede på Egmont var han også på ture i udlandet. I 1996 rejste han til Malta. I 1997 var han 4 uger i Ghana, overnattede i en lerhytte i 50 graders varme og var på daglige ture med den lokale bus. I 1998 var han ombord på den ene af 2 sejlbåde på tur fra Tyrkiet til Grækenland, langs med kysten i det Ægæiske hav.

Lars stoppede på Egmont i 1998 og flyttede i egen lejlighed her i Hou.

I 2009 fik Lars en ny hjerteklap på Skejby Universitetshospital. Han var først indlagt på Horsens Sygehus i 3 uger, hvor man ikke kunne finde ud af hvad der var galt. Først i sidste øjeblik, inden Vorherre tog over, blev han overført til Skejby hvor han lå i 3 uger for at komme så meget til hægterne, at lægerne kunne operere og

give ham den nye hjerteklap.

Lars lå på Skejby i 3 måneder efter operationen før han var rask nok til at komme hjem.

Lars har spillet petanque 2 gange om ugen, men hans balance er ikke hvad den har været så nu spiller han kun en gang imellem. I stedet bliver det til flere ture på cyklen.

Lars kører ca. 1.460 km. om året, i næsten al slags vejr.

Lars er rigtig glad for at bo i Hou. Her en skøn natur, han har en dejlig lejlighed og kender nogle dejlige og hjælpsomme mennesker, som træder til hver gang der er behov for det.

Vagn Mørch hjælper Lars med næsten alt og er rigtig god at tale med. Hilda er Lars' private hjemmehjælper 8 timer om ugen. Hildas mand Knud sørger for, at der altid er en øl og hygge sig med.

Når Lars handler i Brugsen får han altid en hjælpende arm rundt i butikken og hjælp til at bærer varerne ud i cyklen.

Slagteren i Hou sørger for, at Lars får god og sund mad hver dag. Lars kan ikke selv skære sit kød i stykker, så det er klaret når han får maden leveret. Det er rigtig god og sund mad til en fornuftig pris.

Lars har fravalgt mad fra kommunen. Det koster det dobbelte og er meget ringe. Lars undrer sig over hvorfor maden fra kommunen er dyrere og ringere end hos den lokale slagter!

Lars er meget aktiv og har rigtig mange interesser. Astronomi, videnskab, natur og dokumentarfilm. Han ser ridning, OL og vintersport. Lars kan rigtig godt lide opera og klassisk musik bl.a. Beethoven. Han er medlem af Hou aktivitetscenter og deltager i mange arrangementer i Sognegården. Et af arrangementerne her i foråret var en lille koncert med Klezmerduo som spiller traditionel jødisk musik, det blev han meget begejstret for.

Trods sit handicap har Lars et godt liv og som han selv siger - så har han jo ikke prøver andet!

Tak Lars! fordi du ville dele din historie med os.